

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 1 czerwca 2005 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Bank. We wniosku, skierowanym do Generalnego Inspektora Skarżący zarzucił Bankowi, że ten, realizując - w oparciu o przepisy ustawy z dnia 6 marca 1997 r. o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 294 z późn. zm.) - proces wypłaty rekompensat pieniężnych, przesłał do niego (jako osoby uprawnionej do otrzymania powyższej rekompensaty) listy informujące o fakcie rozpoczęcia wypłat oraz trybie i zasadach realizacji prawa do rekompensaty, a tym samym dane osobowe Skarżącego w celach reklamy swoich produktów. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych Ochrony danych osobowych odmówił uwzględnienia wniosku.

Warszawa, dnia 1 czerwca 2005 r.

GI-DEC-DS- 126/05

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.) i art. 12 pkt 2, art. 18 ust.1 *a contrario* w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana AB, dotyczącego przetwarzania jego danych osobowych przez Bank,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął, przesłany przez Biuro Ministra Skarbu Państwa, z siedzibą (...), według właściwości - na podstawie art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) - wniosek Pana AB, zwanego dalej także Skarżącym, dotyczący nieuprawnionego przetwarzania jego danych osobowych przez Bank.

W treści powyższego wniosku Skarżący zarzucił Bankowi, że ten, realizując w oparciu o przepisy ustawy z dnia 6 marca 1997 r. o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 294 z późn. zm.) proces wypłaty rekompensat pieniężnych, przesłał do niego (jako osoby uprawnionej do otrzymania powyższej rekompensaty) listy informujące go o fakcie rozpoczęcia wypłat oraz trybie i zasadach realizacji prawa do rekompensaty, a tym samym „wykorzystał moje {Pana AB} dane osobowe w celach reklamy swoich {Banku} produktów”. Pan AB dołączył zarazem do swego wniosku kopię imiennego listu z września 2003 r., który otrzymał od Banku (kopia listu w aktach sprawy) i w którego treści został poinformowany, iż realizacja prawa do rekompensaty może nastąpić m. in. w drodze „założenia rachunku; w przypadku jego braku - PKO BP S.A. otworzy Państwu bezpłatnie rachunek SUPERKONTO, na który można przekazać otrzymaną rekompensatę”, „dokonania wpłaty rekompensaty na książeczkę oszczędnościową, którą należy przynieść ze sobą do banku. Jeśli Państwo nie posiadacie książeczki oszczędnościowej, a chcielibyście ją posiadać, to PKO BP S.A. niezwłocznie ją Państwu założy”, „jeżeli zdecydują się Państwo na późniejszy odbiór rekompensaty to Bank nasz za każdy dzień do należnej kwoty doliczy odsetki a’vista (...)”.

W pismach z dnia 12 października 2004 r. (znak: DBE2/2344/1557/2004) oraz z dnia 6 grudnia 2004 r. (znak: DBE2/MD/2344/2379/2004), Bank wyjaśnił, iż jego działania, polegające na przesyłaniu do osób uprawnionych do otrzymania rekompensat pieniężnych na podstawie przepisów ustawy o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent, listów informacyjnych o kwestionowanej przez Pana AB treści, podejmowane były na podstawie i w wykonaniu umowy z dnia 16 grudnia 1999 r., zawartej pomiędzy Bankiem a Skarbem Państwa – reprezentowanym przez Ministra Skarbu Państwa - zwanej dalej również umową (kopia umowy w aktach sprawy). Powyższą umową, Minister Skarbu Państwa zlecił Bankowi („Zleceniobiorcy”), a Zleceniobiorca zobowiązał się do wykonywania prac i czynności polegających na wypłacaniu osobom uprawnionym (w świetle przepisów powołanej wcześniej ustawy) rekompensat pieniężnych.

Bank podniósł w szczególności: „(...) Umowa z MSP zobowiązywała Bank do zawiadomienia uprawnionych o przysługującej im rekompensacie (art. 23 ust. 2 Ustawy {o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent} i art. 5 § 3 ust. 1 Umowy z MSP). Bank (...) ma obowiązek powiadomienia klienta o formach odbioru rekompensaty (art. 5 § 3 ust. 2 Umowy). Formy realizacji należnego świadczenia w gotówce lub bezgotówkowo, wymienione w liście informacyjnym są zgodne z art. 5 § 3 ust. 4 i art. 6 § 6 ust. 1 Umowy. Z uwagi na fakt, że Bank jako Zleceniobiorca zobowiązany jest do naliczania Uprawnionemu

odsetek *a vista* poczynając od dnia nabycia uprawnień dla danej grupy wiekowej, do dnia odbioru świadczenia (art. 6 § 6 ust. 1 i § 7 ust. 1 Umowy z MSP), zostały zaproponowane klientom dostępne w Banku bezgotówkowe formy odbioru rekompensaty. Nie są to więc informacje o charakterze marketingowym, lecz wskazanie klientowi możliwych form bezgotówkowej realizacji rekompensaty. Treść listu informacyjnego przekazanego Klientowi została uzgodniona i zaakceptowana przez Ministerstwo Skarbu Państwa (...)

W toku przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje:

- 1) obok ustawy o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent, zasady i formy realizacji procesu wypłaty wskazanych świadczeń pieniężnych określone zostały postanowieniami: rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 maja 1997 r. w sprawie spisów osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia świadectw rekompensacyjnych (Dz. U. Nr 51, poz. 328 z późn. zm.), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1999 r. w sprawie określenia trybu i harmonogramu wypłat rekompensat według kryterium wieku uprawnionych oraz zadań poszczególnych podmiotów odpowiedzialnych za realizację zobowiązań Skarbu Państwa wobec uprawnionych (Dz. U. Nr 102, poz. 1185 z późn. zm.), a także umowy z dnia 16 grudnia 1999 r., zawartej pomiędzy Bankiem a reprezentowanym przez Ministra Skarbu Państwa – Skarbem Państwa;
- 2) wypłata rekompensat pieniężnych stanowiła realizację zobowiązań Skarbu Państwa – reprezentowanego przez Ministra Skarbu Państwa – wobec osób uprawnionych;
- 3) przepisy powołanych w pkt 1 aktów prawnych zobligowały określone organy do sporządzenia spisów osób uprawnionych do otrzymania rekompensat pieniężnych (regulacje ustawy o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent) wskazując zarazem, jakie dane osobowe uprawnionych winny zostać zamieszczone w powyższych spisach (przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie spisów osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia świadectw rekompensacyjnych);
- 4) na podstawie upoważnienia wynikającego z brzmienia art. 21 ust. 2 ustawy o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent, Minister Skarbu Państwa wyłonił w drodze przetargu Bank – jako instytucję realizującą proces wypłaty rekompensat pieniężnych. Następnie, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji przekazał Bankowi spisy osób uprawnionych do otrzymania rekompensat, jak również bazę danych adresowych uprawnionych, wypełniając tym samym obowiązki

wynikające z brzmienia art. 21 ust. 3 oraz art. 23 ust. 1 omawianej ustawy. Natomiast kwestie realizacji wypłaty rekompensat przez Bank zostały unormowane rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie określania trybu i harmonogramu wypłat rekompensat według kryterium wieku uprawnionych oraz zadań poszczególnych podmiotów odpowiedzialnych za realizację zobowiązań Skarbu Państwa wobec uprawnionych, a także umową z dnia 16 grudnia 1999 r., zawartą pomiędzy Bankiem a reprezentowanym przez Ministra Skarbu Państwa – Skarbem Państwa;

- 5) na podstawie ww. (w pkt 4) umowy, Minister Skarbu Państwa zlecił Bankowi, ten zaś zobowiązał się do wykonywania prac i czynności polegających na wypłacaniu rekompensat pieniężnych osobom uprawnionym do ich otrzymania (art. 1 § 1 umowy), w tym także do podjęcia względem uprawnionych szeregu działań o charakterze informacyjnym. W szczególności, Bank został zobowiązany do przesłania każdemu uprawnionemu zawiadomienia, obejmującego informację o przewidywanym terminie i formie odbioru rekompensaty wraz z pouczeniem o możliwości złożenia dyspozycji co do formy odbioru rekompensaty (art. 5 § 3 ust. 1 i 2 umowy), a następnie tzw. „listu przypominającego”, zawierającego m. in. informacje o dostępnych formach odbioru rekompensaty, w tym o możliwości przekazania rekompensaty na posiadany już przez uprawnionego rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy oraz pouczenie o trybie dokonywania dyspozycji co do rekompensaty.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych osobowych zważył, co następuje:

Dokonując oceny poczynionych w przedmiotowej sprawie ustaleń faktycznych w świetle obowiązujących przepisów prawa, zawarty we wniosku Pana AB zarzut, dotyczący nieuprawnionego przetwarzania jego danych osobowych przez Bank, należy uznać za bezzasadny.

Stosownie do art. 26 ustawy o ochronie danych osobowych, administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były: przetwarzane zgodnie z prawem (ust. 1 pkt 1) oraz zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnie z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2 (ust. 1 pkt 2).

Wobec zasadniczego wymogu dotyczącego przetwarzania danych osobowych w sposób zgodny z prawem, przedmiotowa sprawa wymaga w pierwszej kolejności rozpatrzenia w świetle art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy o ochronie danych osobowych, który określa ogólne materialne przesłanki przetwarzania danych osobowych. Przetwarzanie danych jest więc dopuszczalne wówczas, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi

o usunięciu dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest to niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełniania prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych lub odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dotyczą (pkt 5). Powołane przesłanki legalizujące przetwarzanie danych osobowych mają charakter autonomiczny i są równoprawne.

Ocena okoliczności przedmiotowej sprawy dokonana w oparciu o powołane regulacje ustawy o ochronie danych osobowych prowadzi do wniosku, że działania organów sporządzających spisy osób uprawnionych do otrzymania rekompensat pieniężnych, w zakresie przetwarzania danych osobowych uprawnionych, znajdują oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Szczegółowe regulacje dotyczące procesu sporządzania i scalania spisów, poczynając od najniższego szczebla organów do tego uprawnionych a zarazem zobowiązanych (tj. kierowników państwowych i samorządowych jednostek budżetowych, kierowników właściwych jednostek organizacyjnych Ministerstw: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Sprawiedliwości, a także kierowników organów właściwych w sprawach emerytur i rent, właściwych ministrów, wojewodów, wójtów, burmistrzów i prezydentów miast), aż do organów centralnych – tj. Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, nie tylko bowiem upoważniły, lecz wręcz zobligowały te podmioty do przetwarzania określonych danych osób uprawnionych do otrzymania rekompensat, w celach związanych z wypłatą tych świadczeń.

Również okoliczność przekazania przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji danych osobowych zawartych w spisach uprawnionych do otrzymania rekompensat, wraz z danymi adresowymi tych osób Bankowi, nie budzi wątpliwości zarówno w świetle przepisów aktów prawnych regulujących proces wypłaty rekompensat, jak i ustawy o ochronie danych osobowych. Jak bowiem wskazano w pierwszej części uzasadnienia niniejszej decyzji, powyższe działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji stanowiły realizację obowiązków wynikających z brzmienia art. 21 ust. 3 oraz art. 23 ust. 1 ustawy o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent. W konsekwencji, przetwarzanie danych osobowych uprawnionych do otrzymania rekompensat w opisany sposób znajdowało pełne oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Za bezzasadne należy zatem uznać wyrażone przez Pana AB wątpliwości, co do legalności udostępnienia jego danych osobowych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Bankowi.

Ponownego zaznaczenia wymaga także, że Bank wiązała z Ministrem Skarbu Państwa umowa szczegółowo regulująca kwestie realizacji wypłaty rekompensat oraz

związanego z tym przetwarzania danych osobowych. Jak wynika z brzmienia art. 21 ust. 2 ustawy o zrekomensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent, Minister Skarbu Państwa nie tylko był władny, lecz wręcz spoczywał na nim obowiązek wyłonienia w drodze przetargu podmiotu prowadzącego działalność bankową lub konsorcjum takich podmiotów lub inną instytucję, w celu realizacji wypłaty rekompensat. Dopełniwszy tego obowiązku, Minister Skarbu Państwa zawarł z Bankiem umowę precyzującą wzajemne prawa i obowiązki jej stron związane z procesem wypłaty rekompensat. W konsekwencji zatem, organ rozpatrujący niniejszą sprawę nie podziela wątpliwości Skarżącego dotyczących zgodności z prawem wskazanej umowy. Zaznaczenia wymaga przy tym, iż powyższa ocena Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych - zgodnie z określonym ustawą zakresem jego kompetencji – dotyczy wyłącznie tych postanowień kwestionowanej przez Skarżącego umowy, które odnoszą się do procesu przetwarzania danych osób uprawnionych do otrzymania rekompensat.

Nadmienić należy również, że zarówno z uwagi na formę omawianej umowy (pisemna), jak i jej przedmiot (w szczególności zaś postanowienia odnoszące się do kwestii przetwarzania przez Bank danych osób uprawnionych do otrzymania rekompensat, zawarte w art. 4, zatytułowanym „Baza danych”), nosi ona cechy umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych – uregulowanej w art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Stosownie bowiem do brzmienia powołanego przepisu, administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych. Podkreślenia wymaga przy tym, że wobec poczynionych w przedmiotowej sprawie ustaleń, Generalny Inspektor nie znalazł podstaw do zarzucenia Bankowi, iż przetwarzał on powierzone mu dane osobowe w zakresie bądź celu wykraczającym poza przewidziany w umowie – tym samym zaś, że naruszył art. 31 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych w myśl którego podmiot, któremu administrator danych, na mocy pisemnej umowy powierzył przetwarzanie danych, może je przetwarzać wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie.

Zasadnicze zarzuty Pana AB dotyczyły natomiast kwestii zamieszczenia w skierowanej do niego przez Bank imiennej korespondencji informacji na temat produktów i usług oferowanych przez Bank – tj. rachunku SUPERKONTO, książeczki oszczędnościowej oraz opcji naliczania od niepodjętej z Banku kwoty rekompensaty odsetek a'vista. W opinii Skarżącego, w powyższy sposób „Bank ewidentnie reklamuje swoje produkty” – a zatem w sposób nieuprawniony przetwarza dane osobowe Skarżącego dla celów marketingowych, nie zaś dla celów obsługi wypłaty rekompensat.

Zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dokonana przez Skarżącego ocena kwestionowanych praktyk Banku, jako stanowiących w istocie marketing jego produktów i usług, jest błędna. W konsekwencji, skierowane przez Pana AB pod

adresem Banku zarzuty nieuprawnionego przetwarzania jego danych osobowych w celach marketingowych należy uznać a bezpodstawne.

Analiza tekstu umowy łączącej Bank i Ministra Skarbu Państwa prowadzi bowiem do wniosku, iż Minister Skarbu Państwa dążył do zapewnienia osobom uprawnionym możliwie najszerszej informacji na temat dostępnych form zrealizowania prawa do rekompensaty. Wyłoniwszy w przewidzianej ustawą (art. 21 ust. 2 ustawy o zrekompensovaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent) procedurze przetargowej Bank, jako instytucję, która zrealizuje wypłatę rekompensat, Minister Skarbu Państwa nałożył na niego zatem (umową) określone obowiązki w zakresie informowania uprawnionych do otrzymania rekompensat o przysługujących im prawach. Treść kierowanych do uprawnionych zawiadomień wskazuje na dołożenie przez Bank szczególnej staranności w kierunku wypełnienia powyższych obowiązków.

Rozsyłane przez Bank listy wskazywały wszystkie dostępne sposoby realizacji prawa do rekompensaty, zarówno gotówkowe, jak i bezgotówkowe, zawiązane z korzystaniem z usług świadczonych przez Bank, jak również inne banki. Zdaniem organu rozpatrującego niniejszą sprawę, wskazanie przez Bank określonych, oferowanych przez ten podmiot produktów bankowych (rachunek SUPERKONTO oraz książeczka oszczędnościowa) w kontekście celu, któremu informacja ta miała służyć, nie powinno być oceniane jako działalność stricte marketingowa. Informacje na temat dostępnych i – co istotne – bezpłatnych – produktów oferowanych przez Bank przy realizacji prawa do rekompensaty, służyły bowiem w głównej mierze zachęceniu uprawnionych do odbioru należnych rekompensat oraz usprawnienia procesu ich wypłacania. Działania takie wydają się słuszne zwłaszcza biorąc pod uwagę, iż wypłaty rekompensat dotyczyły niezwykle szerokiego kręgu osób uprawnionych, w tym osób nie mających wystarczającego rozeznania na rynku usług i produktów bankowych. W tym miejscu zaznaczyć także należy, iż stosownie do postanowień umowy pomiędzy Bankiem a Ministrem Skarbu Państwa (art. 6 § 6 pkt 1 wskazanej umowy), realizacja prawa do rekompensaty mogła nastąpić w formie złożenia w Banku dyspozycji w przedmiocie otwarcia rachunku oprocentowanego a'vista. Informacja na ten temat nie może być zatem uznana za nieuprawniony marketing produktów bądź usług Banku.

Co istotne, zaprezentowane powyżej stanowisko Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych podzielił Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w piśmie z dnia 21 stycznia 2005 r. (znak: DDK-076-31/05/KB) wskazał: „(...) Zdaniem Prezesa Urzędu {Ochrony Konkurencji i Konsumentów}, działanie Banku, polegające na zamieszczeniu w treści wysyłanych pism informacji o produktach i usługach finansowych nie należy uznawać za działalność stricte marketingową. Zakres przekazywanych informacji wskazuje na wiele z możliwych form wypłaty należnego świadczenia, jednocześnie wybór formy zależny jest jedynie od odbiorcy listu. Jako jedną z form dokonania realizacji

świadczenia wymieniono dyspozycję przelania kwoty rekompensaty na rachunek osobisty w innym Banku lub na rachunek osoby bliskiej. Należy także zwrócić uwagę na fakt, że całość przekazywanych informacji (np. wskazanie najdogodniejszego czasu odbioru rekompensaty oraz możliwych form ich odbioru) miała służyć raczej usprawnieniu realizacji wypłat, a nie reklamowaniu produktów finansowych. Osoby otrzymujące świadczenie są głównie osobami starszymi, w związku z tym istnieje także ryzyko kradzieży odbieranych przez nich środków, dlatego za celowe wydaje się wskazanie im możliwych i bardziej bezpiecznych form realizacji wypłat. (...) na podstawie art. 23 ustawy (...) o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów i dodatków do emerytur i rent (...) bank zobowiązany był niezwłocznie po otrzymaniu ww. bazy danych {uprawnionych do otrzymania rekompensaty} przesłać każdemu uprawnionemu informację o możliwości i trybie odbioru rekompensaty. W związku z tym, bank przesyłając opisane pismo wypełniał jedynie obowiązek ustawowy i należy uznać, że wypełnił go rzetelnie (...).”

Stosownie do dyspozycji art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor władny jest w szczególności, z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Jednakże w toku przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania, organ do spraw ochrony danych osobowych - jak wskazano powyżej – nie stwierdził naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych.

Z przytoczonych powyżej względów, w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.